

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. Елхово, 16.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЕЛХОВО, II -РИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Виолета К. Апостолова

при участието на секретаря М.И.Д.
като разгледа докладваното от Виолета К. Апостолова Гражданско дело № 20222310100484 по описа за 2022 година

Производството е образувано по постъпила искова молба, с която е предявен положителен установителен иск по реда на чл.422 от ГПК, вр. с чл.415, ал.1 от ГПК, вр. с чл.79 и чл.99 от Закона за задълженията и договорите за установяване съществуване на парично вземане, за което е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК.

В исковата молба ищецът „***“ ЕООД заявява, че на ***г. между „***“ ЕАД и ответникът С. С. Д. е бил сключен Договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги с индивидуален клиентски номер ***, с който абонатът е добавил за ползване телевизионна услуга по тарифен план *** с месечна абонаментна такса в размер на 22.99 лв. с ДДС, интернет услуга по тарифен план *** с месечна абонаментна такса в размер на 20.80 лв. с ДДС, както и е добавил допълнителен приемник за още 4.80 лв. с ДДС месечно. Срокът на договора е бил 24 месеца - до 24.03.2019 г.

Въз основа на този договор са били издадени фактури, обективиращи вида и размера на предоставени услуги за период на потребление от 01.04.2019 г. до 31.05.2019 г., от които за отчетен период от 01.04. до 30.04.2019 г. – сума от 54.01 лв. с ДДС, от които ищецът претендира само цедираните му незаплатени услуги в размер на 28.94 лв. с ДДС, обективирани във фактура № ***г. и за отчетен период от 01.05. до 31.05.2019 г. за услуги сума в размер на 48.59 лв. с ДДС, обективирани във фактура № ***, т.е. ищецът твърди, че ответникът е потребил, но не е заплатил мобилни услуги на обща стойност 77.53 лв., фактурирани за два последователни отчетни месеца - за месец 04/2019г. и за месец 05/2019г. и незаплащането в срок на сумите по издадените фактури е обусловило правото на ***, съгласно чл.50, вр. с чл. 43, т.1 от ОУ да

прекрати едностранно индивидуалния договор на абоната, след което е издал по клиентски номер № *** крайна фактура от 01.05.2019 г., платима в срок до 18.05.2019 г., с начислена обща сума за плащане в размер на 77.53 лв.

Ищецът сочи, че вземането в размер на 77.53 лв. „****“ ЕООД, с предишно наименование „****“ ЕООД ЕИК ***, е придобило на 10.03.2020 г. съгласно Анекс към Договор за цесия от 01.10.2019 г., сключен със „****“ ЕАД. с ЕИК: *** /законен правопреемник на „****“ ООД, ЕИК 148062016/, което дружество от своя страна е придобило вземането от „****“ ЕАД, ЕИК: ***, на 24.02.2020 г. съгласно Уведомление по т.1.1.1. от Договор за цесия от *** г. За извършените цесии, ищецът твърди, че длъжникът - ответник е уведомен с уведомление от 24.02.2020г., подписано от законния представител на „****“ ЕАД от името на мобилния оператор за цесията от ***г. и от свое име, в качеството си на цедент от 10.03.2020г. съгласно Анекс към Договор за цесия от 01.10.2019г. Соци също, че връчването на исковата молба и приложенията към нея, вкл. относно прехвърляне на вземането, на ответника следва да се възприеме като надлежно уведомяване на длъжника за цесията по чл. 99, ал.4 от ЗЗД.

Ищецът желае да бъде признато за установено по отношение на ответника, че последният му дължи сумата от 77.53 лева - незаплатена далекосъобщителна услуга, дължима по повод на валидно действал договор с клиентски номер ***, сключен между ответника и „****“ ЕАД, което вземане е прехвърлено на дружеството-ищец и за която сума е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 225/2022 год. по описа на Районен съд-Елхово. Ищецът претендира и сторените от него разноси в заповедното и в настоящото исково производство.

В дадения от съда срок ответникът С. Д. е депозирала писмен отговор, с който оспорва вземането на ищеца. Твърди, че по време на срока на действие на споразумението с „****“ ЕАД не е бил уведомен, че след изтичане уговорения срок по споразумението, ще се променят клаузите в договора, както и че не е получил известие, че след изтичането на определен срок, на него ще му се начисляват допълнителни суми за една и съща услуга.

За ищцовото дружество в съдебно заседание не се явява представител, но проц. представител на ищеца е представил писмено становище, в което се заявява, че се поддържа изцяло предявената искова молба и се желае съдът да постанови решение като уважи същата.

Ответникът С. Д. се явява лично в съдебно заседание и заявява, че поддържа изцяло подаденият от него отговор на исковата молба, като твърди, че последната се явява неоснователна и следва да се отхвърли като такава.

От събраните по делото доказателства съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Предвид липсата на надлежно оспорване от страна на ответника в тази насока и с оглед на представените по делото, вкл. и по ч.гр.д. № 225/22г. на ЕРС, писмени доказателства – заявление-договор № *** по кл. № *** от ***г., месечни сметки № *** от 01.04.2019г. и № *** от 01.05.2019г. с приложение към тях и Общи условия на договора между „****“ АД и абонатите на услуги, предоставяне чрез обществената фиксирана електронна съобщителна мрежа на дружеството, съдът приема за безспорно, че ответникът С. С. Д. е сключил на ***г. с „****“ ЕАД Допълнително споразумение за предоставяне на далекосъобщителни услуги с индивидуален клиентски номер ***, с който абонатът е добавил за ползване при оферта „Комбинирай и спести“ телевизионна услуга по тарифен план ***, с месечна абонаментна такса в размер на 17.99 лв. с ДДС и интернет услуга по тарифен план ***, с месечна абонаментна такса в размер на 8.80 лв. с ДДС, като е добавил допълнителен приемник. Сроктът на договора е бил 24 месеца - до 24.03.2019 г. В подписаният между страните договор са посочени в раздел „Специални условия на Оферта „комбинирай и спести“, ценовите условия на тарифата съгласно тези специални условия на предложената оферта, а именно промоционална цена от 17.99 лв. месечно при подписването на договор за 24 месеца и изрично е посочено, че след изтичане срока на посочения срок се прилагат стандартни цени за услугата, посочени в договора – допълнителни 5 лв. за пакет ***. Специалните условия на оферта „комбинирай и спести“ по отношение на интернет услуга по тарифен план ***, е месечна абонаментна такса в размер на 8.80 лв. с ДДС при 24-месечен договор, при стандартна посочена цена от 20.80 лева.

В допълнителното споразумение е посочено, че офертата за комбиниране на услуги „Комбинирай и спести“ важи при едновременно сключване на нов срочен договор и/или при продължаване на срока на действащ договор за най-малко 2 различни типа услуги, между които домашен интернет, телевизия, мобилен интернет и др. В документа е посочено още, че отстъпките за всяка от услугите се прилагат за първоначалния срок на договора, а след изтичането му се прилагат стандартните цени и условия.

С Декларация от *** г. С.Д. е декларирал получаването на екземпляр от ОУ за предлагане на услугите „****“ и *** и че е съгласен с тях.

От представените издадени от „****“ ЕАД месечни сметки № *** от 01.04.2019г. и № *** от 01.05.2019г. с приложения към всяка от тях, е видно, че за отчетен период 01.04.-30.04.2019г. на ответника е начислена сума в размер на общо 54.01 лева с ДДС като от приложението се установява, че таксата за услугата *** за този период е 17.33 без ДДС, а за услугата ***20 за същия период е 19.16 без ДДС, общо за двете 36.49 лв. без ДДС /43.79 лв. с ДДС/, а за отчетен период 01.05.-31.05.2019г. на ответника е начислена сума в размер на общо 48.59 лева с ДДС като от приложението се установява, че таксата за услугата *** за този период е 17.33 без

ДДС, а за услугата ***20 за същия период е 19.16 без ДДС, както и 4.00 лева за допълнителен приемник, общо за двете услуги и доп.приемник сумата е 40.49 лв без ДДС /48.59 лв. с ДДС/. Не се спори между страните, че сумите по тези две сметки и предмет на исковата молба не са били заплатени от ответника, като последният прави възражение, че не е бил уведомен, че след изтичане срока на действие на подписаното допълнително споразумение /след 24.03.2019г./, ще се променят условията по него и че ще заплаща допълнителни суми за една и съща получавана от него услуга. Няма данни ответникът да е заплатил услугите, предоставени му през м. април и май до преустановяване действието на допълн.споразумение, и по по-ниските цени, действали до 24.03.2019г.

От представените от ищеца уведомления от „****“ ЕАД до „****“ ЕАД относно прехвърляне на вземане по Договор за цесия от ***г., Анекс № 2 от 05.10.2020г. към Договор за цесия от 01.10.2019г., сключен между „****“ ЕАД и „****“ ЕООД, пълномощно от „****“ ЕАД за упълномощаване на „****“ ООД в качеството му на цесионер по Договор за цесия от ***г.; Договор за прехвърляне на вземания /цесия/ от 01.10.2019г. между „****“ ООД и „****“ ЕООД, Договор № *** за прехвърляне на вземания /цесия/ от ***г. между „****“ ЕАД и „****“ ООД, извлечение от Приложение № 1 към Анекс от 10.03.2020г. към Договор за цесия от 01.10.2019г.; извлечение от Приложение № 1 към уведомление по т.1.1.1 от 24.02.2020г. към Договор за цесия от 01.10.2019г., се установява, че на *** г. между „****“ ЕАД и „****“ ООД е сключен Договор, с който са прехвърлени възмездно вземанията, произтичащи от договори, описани в Приложение № 1 /чл.2 „А“ и сл. вр. чл. 1.1/, ведно с обезпеченията, привилегиите, другите им принадлежности и изтекли лихви, ако има такива. В Уведомление по т.1.1.1 към Договор за цесия от *** г. от „****“ ЕАД до „****“ ЕАД – правоприемник на „****“ ООД, от 23.09.2020г. е заявено, че в изпълнение на договора ще бъдат прехвърлени вземания на посочена цена, платима на вноски, като неразделна част от уведомлението е Приложение № 1 в електронна форма, съдържащо пълната информация за вземанията, предмет на прехвърлянето. Ищецът е представил и потвърждение за прехвърляне на вземане, издадено от cedenta „****“ ЕАД, съдържащо потвърждение за цесията по Договор от ***г. и уведомление от 24.02.2020г. конкретно на вземането към ответника в общ размер на 77.53 лева. В чл. 5 от Договора за цесия от 2018г. се съдържа изявление за упълномощаване на цесионера да съобщава цесията на длъжниците, като е подписано и изрично пълномощно за това с нотариална заверка на подписа от 24.10.2018 г.

На 01.10.2019 г. е сключен договор за цесия, с който „****“ ООД е прехвърлило на „****“ ЕООД (с ново наименование „****“ ЕООД) възмездно вземанията си от физически и юридически лица, подробно индивидуализирани по основание и размер в Приложение № 1 – „Списък на вземания“, неразделна част от договора. Представен е и Анекс № 2 от 05.10.2020 г. към договор за цесия от 01.10.2019 г. относно вземания,

придобити по силата на Уведомление по т.1.1.1 от договор за цесия от *** г., сключено на дата 23.09.2020 г. В представеното Извлечение от Приложение № 1 към анекс от дата 10.03.2020 г. към договор за цесия от 01.10.2019 г. е посочено като прехвърлено и вземането към ответника за сумата от 77.53лв. по договор с клиентски номер ***.

Към исковата молба е приложено Уведомление за цесия от „****“ ЕАД в качеството на цедент по договор за цесия от *** г., действащо чрез пълномощника си „****“ ЕАД /правоприемник на „****“ ООД/ и „****“ ЕООД с предишно наименование „****“ ЕООД - цедент по договор за цесия от 01.10.2019 г., с което двете цесии се съобщават на длъжника. Не са представени доказателства по делото това уведомление да е достигнало до адресата – ответника С. Д..

От приложеното по делото ч.гр.д. № 225/2022 по описа на ЕРС, образувано по подадено от ищеца заявление от 20.05.2022г. за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, е видно, че съдът по заповедното производство е издал Заповед № 126 от 09.06.2022г., с която е разпоредил на длъжника С. Д. да заплати на кредитора „****“ ЕООД, с ЕИК: *** /с предишно наименование „****“ ЕООД/, сумата 77.53 - главница, дължима за незаплатени електронни съобщителни услуги за период на потребление от 01.04.2019г. до 31.05.2019г., дължими по Договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги с клиентски № *** от ***, сключен между длъжника С. С. Д. и „****“ ЕАД и последващи Договори за цесия, както и направените по делото разноси в общ размер на 205.00 лева, от които 25.00 лева, представляваща заплатена държавна такса за образуване на настоящото заповедно производство и сумата от 180.00 лева, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство. Ответникът – длъжник в заповедното производство е подал възражение по чл. 414 от ГПК, с която е заявил, че не дължи изпълнение на вземането по тази Заповед и на основание чл. 415, ал.1, т.1 от ГПК на заявителя е указано да предяви в едномесечен срок от съобщаването установителен иск по чл. 422 от ГПК относно вземането си против длъжника. Искът е предявен в дадения от съда срок.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

С оглед твърденията, изложени в обстоятелствената част на исковата молба, съдът квалифицира предявеният от ищеца иск като такъв с правно основание чл.422 от ГПК, вр. чл. 415, ал.1, т.2 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. с чл.99, ал.3 от ЗЗД за установяване съществуване на вземането на кредитора - ищец за сумата от 77.53лева – главница, дължима за незаплатени електронни съобщителни услуги за период на потребление от 01.04.2019г. до 31.05.2019г., дължими по Договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги с клиентски № ***, сключен между длъжника С. С. Д. и „****“ ЕАД и последващи Договори за цесия, за която сума е издадена Заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 225/2022г. по описа на ЕРС. Претендира се и

присъждане на направени разноски в заповедното и исковото производство.

Съдът преценя, че предявеният положителен установителен иск по чл.422, ал.1, вр.с чл.415 ал.1 от ГПК е **процесуално допустим** като предявен от надлежно легитимиран правен субект, имащ интерес от воденето на настоящия правен спор и в законоустановения едномесечен срок по чл.415 от ГПК.

Съдът приема за безспорно, че ответникът е бил обвързан от Договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги с индивидуален клиентски номер ***, като с допълнително споразумение от ***г. абонатът – отв. С.Д. е добавил за ползване при условията на оферта от оператора „Комбинирай и спести“ за 2017г. телевизионна услуга по тарифен план ***, интернет услуга по тарифен план *** и е добавил допълнителен приемник. Срокът на действие на това допълнително споразумение бил 24 месеца - до 24.03.2019 г. Това споразумение не е било надлежно оспорено от ответника по делото. Съгласно разпоредбите на същото, то е подписано при специални условия - раздел „Специални условия на Оферта „комбинирай и спести“, като ценовите условия на тарифата съгласно тези специални условия на предложената оферта са промоционална цена за пакет *** - 17.99 лв. месечно при подписването на договор за 24 месеца – с 5 лв. отстъпка от месечния стандартен абонамент и за услугата *** - месечна абонаментна такса в размер на 8.80 лв. с ДДС при 24-месечен договор – с 12.00 лева отстъпка. В същото споразумение е посочено, че стандартната цена за услугата *** за 24 месечен договор е 22.99 лв., *** - 20.80 лева също за договор от 24 месеца. Съгласно посоченото в края на допълнителното споразумение, подписано от страните, след изтичане на минималния срок споразумението автоматично продължава действието си за неопределен срок, като абонатът може да прекрати споразумението след това минимален срок с 30-дневно писмено предизвестие, без да дължи неустойка.

На стр. 1 от Договора/допълн.споразумение от ***г., в раздел „Оферта Комбинирай и спести ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ“ е посочено, че отстъпките за всяка от услугите се прилагат за първоначалния срок на договора, а в раздел „Специални условия на Оферта „комбинирай и спести“ на стр. 3 е вписано, че абонатът получава отстъпка от 3/5 лев отстъпка от месечния абонамент /в случая 5лв. за ***/, при сключване на 24 мес. договор за основната услуга и че след изтичане на промоционалния период се заплаща стандартната месечна абонаментна цена на услугата, посочена в същото споразумение.

В случая след изтичане на минималния първоначален срок за действие на допълнителното споразумение между „***“ ЕАД и С.Д. – на 24.03.2019г., абонатът не е подал предизвестие за прекратяване действието му и съгласно цитираната по-горе клауза, а и съобразно разпоредбата на чл. 229а от ЗЕС, споразумението автоматично продължава действието си за неопределен срок, т.е. действието му е продължено в случая и след 24.03.2019г. и ответникът е продължил да ползва услугите съгласно

договореното с „***“ ЕАД през 2017г., но тъй като отстъпките за всяка от услугите се прилагат само за първоначалния срок на договора и това изрично е записано в договора между страните /в раздел „Специални условия на Оферта „комбинирай и спести“/, то след 24.03.2019г. абонатът е следвало да заплаща услугите по техните стандартни месечни абонаментни цени – съответно 22.99 лв. за услугата ***, 20.80 лв. за услугата *** и 4.80 лв. за допълнително полученият приемник. Именно на това основание „***“ ЕАД е начислило за месеците април и май 2019г. потребените от ответника Д. услуги по тези цени, отразени и в приложенияте по делото две месечни сметка с №№ *** от 01.04.2019г. и *** от 01.05.2019г. с приложение към всяка от тях. С исковата молба се претендира само част от сумата по издадените две сметки, а именно сумата от 77.53 лева, което вземане е било прехвърлено на ищцовото дружество. Последното, съгласно посоченото в допълнителното споразумение в раздел „Други договорни условия“, като изправна страна и при договорно неизпълнение на другата страна, има право да прехвърли на трето лице правата си по това споразумение.

Не е спорно, че са не са извършени плащания от длъжника на претендираната с исковата молба сума, нито са ангажирани доказателства за установяване на положителния факт на плащане на тези суми. А поради неизпълнението на задължението на ответника да плати сумите за периода април-май 2019г., „***“ ЕАД е прекратило едностранно договора и е преустановило предоставянето на услугите на абоната – ответник на 19.05.2019г. след изтичане срока за плащане на последната издадена сметка/фактура/ от 01.05.2019г.

По делото не е спорно, че вземането на „***“ ЕАД спрямо отв. Д. за процесната сума от 77.53 лева е преминало в патримониума на цесионерите, като последният такъв съгласно представените договори за цесия е ищцовото дружество - „***“ ЕООД, с предишно наименование „***“ ЕООД ЕИК ***. Вземането е включено в приложенията към договорите за цесия, както сочат извлеченията от тях. Изготвянето на извлечения от приложенията (списък на цедираните вземания) не е недопустимо. В съдебната практика по аналогични дела се приема за доказано цедирането на вземания, установено с прилагането на извлечения от списъците към договорите, обосновано с липсата на необходимост за визуализиране на всички цедирани вземания. Поради това няма пречка да се приеме за достатъчно и представеното извлечение от приложението към договорите за цесия.

Доколкото уведомяването за двете цесии е извършено с прилагането на съобщението до длъжника към исковата молба, няма пречка да бъде извършено с един документ, чийто издател е упълномощеният от първия цедент цесионер, от своя страна цедент по втория договор за цесия, в какъвто смисъл е трайната съдебна практика, според която поради отсъствие на специални изисквания в закона за начина, по който длъжникът следва да бъде уведомен от цедента за извършената цесия, цесията следва

да се счете за надлежно съобщена на длъжника и тогава, когато изходящото от цедента уведомление е връчено на длъжника като приложение към исковата молба, с която новият кредитор е предявил иска си за изпълнение на цедираното вземане; като факт, настъпил в хода на процеса и имащ значение за съществуването на спорното право, получаването на уведомлението от цедента, макар и като приложение към исковата молба на цесионера, следва да бъде съобразено от съда при решаването на делото, с оглед императивното правило на чл. 235, ал.3 ГПК. В случая ответникът не е направил възражения в тази насока относно прехвърляне на вземането и уведомяването му за това, но за пълнота следва да се отбележи, че според съдебната практика длъжникът може да възразява успешно за липсата на уведомяване, само ако твърди, че е изпълнил на стария кредитор до момента на уведомлението, каквото твърдение не е направено в настоящото производство.

Направените от ответника възражения, че по време на срока на действие на споразумението с „***“ ЕАД не е бил уведомен, че след изтичане уговорения срок по споразумението, ще се променят клаузите в договора, както и че не е получил известие, че след изтичането на определен срок, на него ще му се начисляват допълнителни суми за една и съща услуга, съдът не възприема по изложените по-горе съображения, а именно – не е било необходимо по време на действие на подписаното допълн.споразумение „***“ ЕАД да уведомява допълнително абоната за промяна в клаузите на договора и че ще му бъдат начислени допълнителни суми – всъщност стандартните месечни абонаментни цени за всяка услуга, тъй като не е налице промяна на клаузите на споразумението. Тези клаузи са залегнали в текста на самото допълнително споразумение от ***г., сключено по специална оферта от „***“ ЕАД „Комбинирай и спести“, съгласно която отстъпките за всяка от услугите се прилагат за първоначалния срок на договора, а след изтичане на промоционалния период се заплаща стандартната месечна абонаментна цена на услугата, посочена в същото споразумение. Ответникът е подписал допълнителното споразумение и следователно е бил уведомен за тези клаузи. Той се е възползвал от специалните условия на оферта „Комбинирай и спести“, но те съгласно посоченото в допълн.споразумение се прилагат само за първоначалния срок на договора, който в случая е 24 месеца, а след това при продължаване действието му се прилагат стандартните месечни цени за всяка отделна услуга.

Ето защо, съдът намира предявения иск за основателен и доказан, поради което същият следва да се уважи изцяло.

По разноските:

Съгласно ТР №4/2013 год. от 18.06.2014 год. с решението по установителния иск съдът се произнася по дължимостта на разноските за заповедното производство, относно размера им, както и разпределя отговорността за заплащането на тези разноски

съобразно отхвърлената и уважената част на иска.

Предвид изхода на делото, както и предвид на това, че ищецът е предявил установителен иск по чл.422 от ГПК за цялото вземане, за което е била издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК, същият има право на разноски в размер на общо направените такива в заповедното производство – 205.00 лева с оглед уважаването на иска по чл. 422 ГПК.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца и направените в настоящото исково производство разноски в общ размер на 205.00 лева, от които 25.00 лева заплатена държавна такса и 180.00 лева заплатено адвокатско възнаграждение, каквото надлежно искане е направено и с оглед на представените доказателствата за направени такива разходи и размера на адв.възнаграждение, посочен в договора за правна помощ и в списъка на разноските, представен от ищеца, както и с оглед уважаване на ищцовата претенция изцяло.

Водим от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.422 от ГПК, вр. чл. 415, ал.1, т.2 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. с чл.99, ал.3 от ЗЗД, че в полза на „****“ **ЕООД**, с ЕИК: *** /с предишно наименование „****“ **ЕООД**/, със седалище и адрес на управление: гр. ***, представлявано от управителя М.А.У., чрез редовно упълномощената адв.В.Г. от САК, със съдебен адрес гр. ***, по отношение на **С. С. Д.** с ЕГН – *****, с постоянен и настоящ адрес в гр. ***, съществува вземане за сумата от **77.53 лева** /седемдесет и седем лева и петдесет и три стотинки/ - **главница**, дължима за незаплатени електронни съобщителни услуги за период на потребление от 01.04.2019г. до 31.05.2019г., дължими по валидно действал Договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги с клиентски № ***, сключен между длъжника С. С. Д. и „****“ **ЕАД** и последващи Договори за цесия, за която сума е издадена Заповед за изпълнение № 126 от 09.06.2022 година по ч. гр. дело № 225/2022 г. по описа на РС – Елхово.

ОСЪЖДА ответникът **С. С. Д.** с ЕГН – *****, с постоянен и настоящ адрес ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на ищеца „****“ **ЕООД**, с ЕИК: ***, направените в заповедното производство разноски в размер на **205.00 лева** /двеста и пет лева/ съобразно уважаването на иска по чл. 422 ГПК.

ОСЪЖДА ответникът **С. С. Д.** с ЕГН – *****, с постоянен и

настоящ адрес ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на ищеца „***“ **ЕООД**, с ЕИК: ***, направените в настоящото производство разноси в общ размер на **205.00 лева** /двеста и пет лева/, от които 25.00 лева заплатена държавна такса и 180.00 лева заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението **подлежи на обжалване** по реда на въззивното производство пред Ямболският окръжен съд чрез Елховският районен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане в сила на настоящото решение препис от същото да се изпрати за прилагане по ч.гр.д. № 225/2022г. по описа на ЕРС.

Съдия при Районен съд – Елхово: _____